

Приморске новине

ЛИСТ ССРН ОПШТИНЕ БУДВА

ИЗЛАЗИ ПЕТНАESTODНЕВНО

ГОДИНА X • БРОЈ 212. • 25. Мај 1982.

ЦИЈЕНА 4 ДИНАРА

УЗ 90-ГОДИШЊИЦУ РОЂЕЊА ДРУГА ТИТА

СТРАТЕГ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ РЕВОЛУЦИЈЕ

РОВЕН ПРИЈЕ ДЕВЕДЕ-СЕТ ГОДИНА и стасао између сумрака једног обода на умру и зоре човјечанства, друг Тито је деценијама носио бакљу независности своје земље, њених народа и свих потлачених и жељних слободе и самосталности. Прихвативши идеологију радничке класе, он ју је одано и досљедно утврђивао у дјело партијског руко водиоца, војног и политичког стратега револуције и социјалистичке изградње, државника и бораца за мир, гра дитеља социјалистичког самоуправљања и творца политичке несврставања. У првим деценијама руководоће Комунистичком партијом, а касније и нашом земљом, пре власнод обузет њиховом изградњом, друг Тито је израстао у личност која је далеко прешла међе наше гла и народа.

Путеви мира водили су га преко свих океана и на све континенте — на обале Јукатана и Панамског канала, на острва Индонезије, висоравни Кордиљера и дубоко у срце Африке, на падине Хималаја и на Далеки исток... Заточник мира, свуда је истицао да у савременом судбински повезаном, свијету једино узјамно по вјерјењу међу народима може обезвиједити сигурну да наштицу и мање оптерећену сутрашњицу. Титове поруке свијету и саговорницима садржавале су и позив да се непрестано гради заједништво интереса и циљева, да се смањују разлике и по дјеле.

Настали као заједничка идеја тројице државника — Тита, Насера и Нехру — у пријеме када је опасност да се свјетски хладни рат претвори у отворени сукоб великих сила била на врхунцију — покрет и политика несврстаности су, и прије епохалног тројног сусрета на Биронима, јула 1956. године, били темељ и водиља југословенске међународне активности. У почетку неангажоване, затим на дјелу све активније и свјетским односима, несврстане земље су својим правим одлукама и залагањем за равноправну сарадњу, за поштовање начела немијешања у унутрашњим пословима и за право на самостalan развој, формулисале принципе анблоковске политике и указале да будућност свијета није у блоковима, већ у њиховом превазилажењу.

Тито је био не само међу првим и најистакнутијим стегоножама несврстаности, већ и најдосљеднији и најупорнији поборник њених начела и циљева, најдипломачнији градитељи њених путева. Ријечи признања на самиту у Коломбу — као творцу несврставања, „далекови дом и мудром визионару, ко

ји наставља да пружа драгоцен допринос у борби за остваривање циљева несврстаности“, као „човјеку који шире хоризонте савременог човјечанства и као творцу покрета којем припада будућност“, или на Шестој конференцији у Хавани — као „човјеку принципа“, како је то рекао гаикејски предсједник Секу Туре, образложујући резолуцију о специјалном признавању предсједнику Титу, били су израз поштовања према личности која је несврстане земље водила кроз буре блоковски подијелjenog свијета, непрекидно сучаваног с притисцима свих врста, и позив свим народима да управе те принципе чувају и јачају као гаранцију снаге и јединства покрета.

Визионар и реалист, друг Тито је отворио Југославију према свијету као што је Југославији отворио врата свијета, омогућивши јој да стекне пријатеље на свим њеним странама, да постане драгоцен и значајан чинилац мира и напредка, сарадње и развоја.

Једна од најмаркантнијих личности свјетске сцене, друг Тито је — захваљујући несебичној борби за такав свијет и све значајнијој улоги и међународним збијањима протеклих деценија — за живота изграстао у симбол нашећег доба. Његов допринос настојању и јачању покрета несврстаности, тражењу решења за свјетске кризе и сукобе, борби земља у развоју за праведније економске односе и успостављање

ШТАФЕТА МЛАДОСТИ

СВУДА СРДАЧНО И СВЕЧАНО

У свим мјестима наше општине кроз која је прошла 15. маја — у Будви, Бечићима, Светом Стефану и Петровцу — Штафета младости приређен је срдачан дочек. Пионери, младићи и дјевојке, радни људи и грађани изашли су тог мајског поподнена на улице и тргове да искрено поздраве Штафetu и изразе своју безграницну љубав и оданост према личности друга Тита и његовом великом дјелу. Најсвечаније било је у Будви и Петровцу.

У Будви, на тргу испред „Зета филма“, пionirka Sandra Kapicic, ученица VII разреда Основне школе „Стјепан Митров Љубиша“, донијела је кроз шпалир машине и омладине Штафetu на свечано укraшену трибину, на којој су били представници друштвено-политичког живота општине, и предала је Светозару Маровићу, предсједнику Општинске кофоренције ССО. Гојко Митровић, предсједник Општинске конференције СК, је поздрављајући Штафetu поред осталог, рекао:

— Дочекујемо Штафetu младости — тај симбол наше љубави и оданости према другу Титу, највећем сину наших народова и народности. Ношена рукама младих, са Титом у срцу, она, исто тако, симболизује братство и јединство наших народова и народности и њихову ријешеност да истрају на Титовом путу. Тешко пада сазијање сваком човјеку који часно и поштено мисли што ни овог пролећа, на централној простирији Дане младости 25. маја у Београду, Штафetu неће, како је то увијек чинио, с осмијехом примити наш

вољени друг Тито. Али је зато остало његово грандиозно дјело као наши путоказ у болу и срећнију будућност. Свјежа су сјећања на његову топлу и људску, а понекад и оштуру ријеч, на његове мисли које су увијек означавале пут напријед, на његову вјесну борбу за добро сваког човјека на земљиној кугли, на његове идеје и поруке мира које данас живе и прихваћене су од свих миролубивих народа свјета.

Затим је Гојко Митровић говорио о солидарности на отклањању посљедица од катастрофалног земљотреса и потреби што досљедније остваривања мјера политичке економске стабилизације.

— Одлуке Осмог конгреса СК Црне Горе и one које ће се донијети на XII конгресу СКЈ — и обавезују, односно обавезаје све ствараљаче снаге нашег друштва да се у наредном периоду организовано, досљедно и с путем одговорношћу боре за даљу разраду и практично остваривање система социјалистичког самоуправљања.

Поздрављајући Штафetu младости у име пionira, омладине, радних људи и грађана наше општине и изражавајући њихове жеље и расположење — рекао је на крају Митровић — могу слободно да кажем: ићи ћemo путем који нам је трасирао друг Тито!

Такво расположење изражава и телеграм који је са свечаног дочека Штафете у Будви упућен предсједништву СФРЈ и СКЈ, а који је прочитала омладинка Јанка Филиповић.

Са дочека Штафете младости у Будви

Снимци у овом броју: Милорад Тодоровић

ИЗ МЈЕСНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ БЕЧИЋИ

Сезона неспремно дочекана

Овогодишња туристичка сезона у Бечићима дочекује се неспремно. То је закључак који се могао извести са састанка одржаног прије кратког времена у Мјесној заједници, а у чијем раду су учествовали предсједници Скупштине општине и Извршног одбора, **Жарко Миковић** и **Радо Грековић**, предсједник Општинске конфренције СК **Гојко Митровић** и представници комуналних и других јавних служби.

ИСТИЧЕМО

Телеграм младих пријатеља

Недавно је колективу „Хотели Бечићка плажа“ стигао телеграм од члanova пионирског одреда школе „Буро Ђаковић“ којим млади београђани посленицима овог узорног колективе, како наглашавају, желе иного усјећа у овој години.

Да подсејтимо. Пионирски одред школе „Буро Ђаковић“, њих 350, били су 15. априла 1979. године гости хотела „Сплендид“ у овом хотелском комплексу, и послиje разорног удара стихије били су прва брига туристичких посленика у Бечићима. На најбржи могући начин они су евакуисали бродовима из Будве до Дубровника, а одатле авионима за Београд. У насталој жуљби у хотелу су им остали одјећа, спортски реквизити, играчке и друге ствари, као и разнобојни каменичићи које су они скupили на Бечићкој плажи у намјери да их касније „преточе“ у мозаике. Првим камином, којим је послије земљотреса стигла помоћ угроженом становништву Будве, пионирима су послате све њихове ствари, а нису заборављени ни каменичићи скupљени на једној од наших најљепших плажа.

Наставници и родитељи ученика угоститељима су за такав њихов гест упутили бројне поруке и писма захвалности, што је ове необично обрадовало и за њих представљало подстrek да пребрде све тешкоће. Садашњи телеграм их није само обрадовао, већ су га прихватили као посебно признање. Своју захвалност младим београђанима саопштили су преко писма и истовремено их обавијестили да је колектив одлучио да три најбоља пионира Одреда позове у госте на једнонедељни боравак у Бечићима. Пријатељство пионира и угоститеља, настало у једном тешком моменту, како смо дознали, постаће традиција, па је, ето, игром случаја, ланицу југословенског братства и јединства дodata још једна карика.

Д. Н.

Најбројнији проблеми у туристичком животу Бечићајесу они из области комуналности. Неријешена секундарна на канализациона мрежа у насељима Борети и Ивановићи, неуређеност двокилометарске плаже и лоши санитарно-хигијенски услови на њој, омогућавају деваљирање туристичке понуде у овом јевтовалишту, које је већ двије године центар окупљања туриста који бораве на будванском ривијери.

И други проблеми присути су у туристичком животу Бечића. Трговина ни изблизу не задовољава потребе грађана и посетилаца, а још ипак није предузето да се уреде приступни путеви до самопослуга. Туристи су тр-

лишта и приступних путева, као и мали број саобраћајних знака уз магистралу.

Озбиљне замјерке упућене су ОУР „Могрен“ која овде још није организовала пунктове за прихватање туриста. Из тог произилази ма сопствено непријављивање гостију, а речено је да код неких домаћинстава током цијelog јевта бораве „искључиво род бина и пријатељи“. У овој незаконитој работи предњаче неки власници викендница.

Упућене су ошtre критике на понашање мјештана у вези одржавања чистоће у насељима. Становници Рафа иловића све отпадке с гради-

лишта и оне послије чиšћења својих вртова једnostavno „депонују“ на плажи, изгова рајући се да ће „море све то почистити“. За њих је речено да односе пјесак с плаже за потребе градње и адаптација кућа, а за те недозвоље не радије још нико није ни споменут.

Чуло се да је разлог толиком броју нeriјешених проблема у животу Бечића по највише што на овом подручју већ дуги низ година не ради туристичко друштво. Тај је оцјена за многе учеснике разговора била прихватљива, али су се поставила питања: шта је с радом Мјесне заједнице и њених тијела и комисија, затим колики је удио у животу мјеста организације Социјалистичког савеза, омладине и, посебно, организације Савеза комуниста? Инертности, што је очи то, има код свих, јер, да је ипак другачије, многи проблеми у Бечићима могли су се бар ублажити, било добровољним акцијама или самодоприносом. Чекање да неко други све проблеме ријеши присутно је и у „случају Бечића“, па отуда и појава да се кривци за све што овде не вади и није у реду тражије ван Мјесне заједнице. А најбољи примјер за мјешта не Бечића колико се и шта све може постићи сопственим радом управо су бечићки угоститељи, који у томе предњаче на читавом Црногорском приморју.

Проблеми о којима је на састанку било говора стари су по неколико, а неки чак и педесетак година! Ипак, опет се дозволило да се о њима расправља у „пет до два наест“, значи у тренутку ка да су гости у поприличном броју већ пристигли. Пуних шест мјесеци протекло је од завршетка прошлогодишње туристичке сезоне, и сво то вријeme протекло је у — чекању!

Замјерку на гледања и понашања у вези с проблемима туризма у Бечићима треба упутити прије свега комуналцима, затим трговцима као и неким туристичким организацијама и, посебно, инспекцијским службама Скупштине не општине. Јер, да су сви они дјеловали и радили како је то од њих годинама захтетовано, сигурно је да би проблем било много мање, а услови боравка туриста и уопште организовања туристичког живота у Бечићима били би далеко бољи. Не би се бар морале помињати опасности од епидемије, на шта се, иначе, у садашњој ситуацији озбиљно упозорава.

Драгослав Новаковић

Приморске новине

Лист ССРН општине Будва Уређује: Редакциони колигијум, Главни и одговорни уредник Милован Пајковић. Издавач: Општинска конференција ССРН — Будва адреса редакције: „Приморске новине“ — Будва телефон: 41-346 — Број жиро-рачуна 20710-678-287 код СДК Будва — Штампа: Издавачко-штампарско предузеће „Обод“ — Цетиње — Пре-тплатна годишња 100 дин.; за иностранство 280 дин. — Рукописи се не враћају

ЛИКОВИ ПАЛИХ БОРАЦА

Марко Ников Станишић

Пише: Пеко Лијешевић

Рођен је 1907. године у Станишићима. Завршио је основну школу у Маинама. Земљорадник и зидарски радник. Члан КПЈ од маја 1941. године. У НОБ од 13. јула 1941. године. Погинуо на Вечериновцу код Мојковца половином маја 1942. године.

Потиче из сиромашне сељачке породице. У најмлађим данима дубоко је доживио и осетио живот под түбином, под аустро-угарском окупацијом, а затим, између два свјетска рата, и у ненародној, буржоаској и краљевској Југославији. Још нејак, морао је да ради тешке физичке послове на оскудном имању, а касније и као надничар на државним радовима или код имућнијих приватника. Неко вријеме радио је под веома тешким условима у каменолому код Београда, а затим се вратио кући и до рата, 1941. године, радио на имању. Одслужио је кадровски рок у бившој југословенској војсци.

Није формирао личну породицу и живио је са старијим братом Јованом у кућној заједници. Кад је Јово, крајем двадесетих година, отишао у Америку у печалбу, Марко свесрдно преузима бригу око подизања пет синаца и потпуно им се посвећује као рођеним. Скружујући их бригом и љубављу, коју му они свестрано узвраћају, власитава их да буду поштени и радни људи, да воле слободу и да не трпе неправду. И они ће сви поћи Марковим путем — да се боре за циљеве КПЈ. На том путу двојица ће се и борити и погинути у бригади у којој се, као првоборац, храбро борио и погинуо и њихов стриц Марко — у Првој пролетарској бригади, 21. децембра 1941. године у Рудом, Марко ступа у њене редове. Као борац и десетар друге чете Првог црногорског (Ловћенског) батаљона храбро учествује у многим борбама у Санџаку, Источној Босни и Црној Гори. Учесници је легендарног Игманског марша. Храброг и искусног бораца, знатно старијег од многих у јединици, који је бринуо о сваком повјереном човјеку, борци су војели и поштовали, радо се сврставајући у његову јединицу.

Свој животни и борбени пут храбри ратник и командир вода Марко Ников Станишић, који се до задњег даха, иако тешко рањен, обрачунава са четничким издајницима, завршио је на Вечериновцу код Мојковца по ловином маја 1942. године.

ПОЗИВ ЗА УЧЕШЋЕ У АНКЕТИ

Тринаестог јула ове године павршава се десет година изложења „Приморских новина“. Тим по водом у броју од 10. јула објавићемо мишљења читалаца о листу: шта је у њему добро, а шта није, с предпозима за његово даље садржајно унапређење.

Молимо читаоце да узму учешћа у овој анкети и да дама своја мишљења пошалju најкасније до 20. јуна.

Редакција

ИЗ ОДМАРАЛИШТА „ВЈЕШТИЦА“

Подстанари неће на улицу

Одмаралиште Грађевинске радне организације „Титоград“ у Вјештици постепено се празни. Његови стањари, махом бивши подстанари из Старог града и других крајева Будве, који су ту стигли убрзо послије земљотреса, нису се нашли на улицама — преко Штаба територијалне одбране и цивилне заштите за њих су набављене приколице које су лодиране на подручју где има воде и струје. Но, није то једино што ће урадити надлежне општинске службе како би се помогло тим људима с вишечланим породицама.

КО ЋЕ ПЛАТИТИ СТАНАРИНЕ?

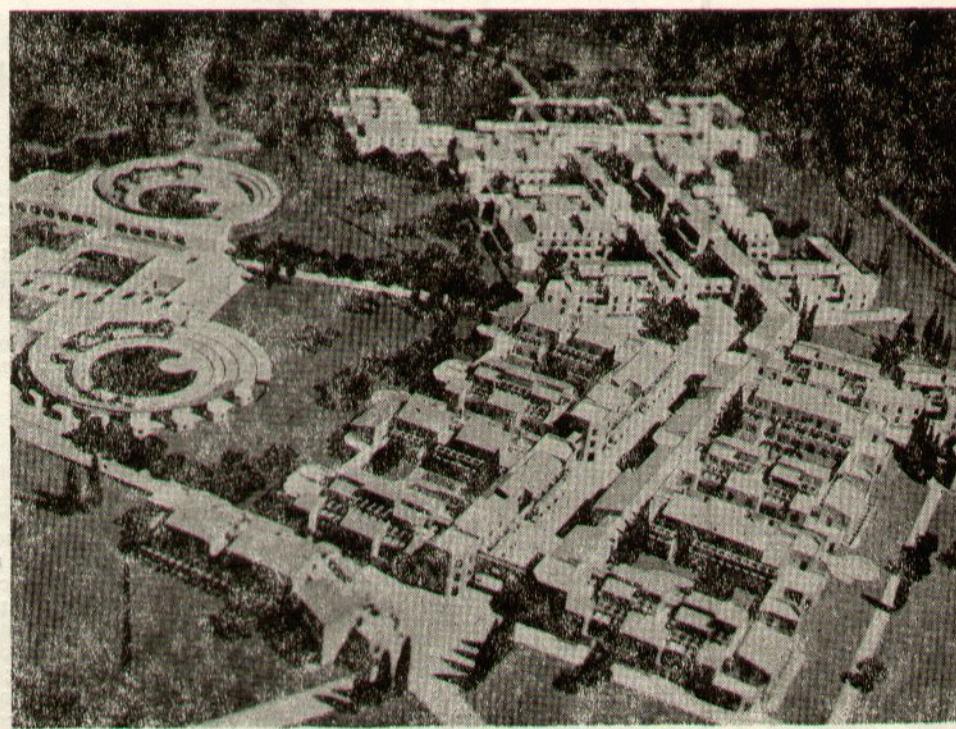
Подстанари из Вјештице изнijели су из невоља којима су били окружени за ово вријеме. Обично су сви почињали од тешких дана послије априлске катастрофе, када су прво спашавали гоље животе, а потом и нешто имовине тражећи смјештај, па преко подјеле становова и кредита у чemu је било доста неправилности, стизали до најновијих дана, када им је два дана била укинута воља, наводно због тога што рачуни за више мјесеци нису плаћени. Ипак, најмучнији утисак је оставило објашњење да ови подстанари морају платити поголеме рачуне на име становине за годину и пет мјесеци у Вјештици. Они се крећу од 40 до 120.000 динара! Питају се у Вјештици: како и одакле платити толике суме, када су плате мале, обично ради по један члан домаћинства, а немају других при мања.

С. ГРЕГОВИЋ

исељавању постале право-снажне, услиједила је интервенција надлежних општинских органа како би исељавање текло мирно, и како се људи не би нашли на улицама.

А сада о трајнијем смјештају подстанара из Вјештице. Прво да истакнемо ово: на разговору вођеном у овом одмаралишту средином мјесеца, речено је да се неће правити разлика између два десетак бивших подстанара и десетак оних породица које су ту усељене самоиницијативно. Сви ће добити приколице као привремен смјештај.

Када је упитању трајнији смјештај подстанарима из Вјештице је обећано да ће се приликом ревизија детаљних урбанистичких планова одредити зона где би требало да се за њих обезбиједе плацеви за градњу, стамбених зграда. Наравно плацеве, чија цијена ће бити отприлике као и оних додијељених у насељу Бијели до, треба да плате радне организације код којих су запосленi. Уз то, њихови колективи треба да им дају кредите за градњу — наравно свако према могућностима — што ће, уз подстанарски кредит који износи 250.000 динара и који ће бити додијељиван након што се прибави потребна инвестиционо-техничка документација, омогућити подстанарима да што прије дођу до крова над главом.

Макета будуће Словенске плаже

ПОЧЕТАК РАДОВА У ЈУНУ

— ЗА ИЗВОЂАЧА ИЗАБРАНА ПОСЛОВНА ЗАЈЕДНИЦА „ИМПРОС“ —

За извођача изабрана Пословна заједница „Импрос“.

Радови на изградњи нове „Словенске плаже“ почеле у јуну, најкасније кроз мјесец дана. Између неколико југословенских извођача за најподобнијег је изабрана Пословна заједница „Импрос“ из Београда, чија је понуда за изградњу прве етапе прве фазе нове „Словенске плаже“, од 1.260 кревета, која ће, иначе, укупно имати 3.500 кревета, била за читавих десет одсто нижа од наредне најефтије понуде.

Средства за изградњу првих капацитета на Словенској плажи обезбијеђени су из Републичког фонда за обнову у износу од око милијарду динара, а толики износ добијен је удруживањем средстава са „Шипадом“ из Сарајева.

Први гости у нове објекте на Словенској плажи, што се сматра реалним, уселиће се почетком туристичке сезоне 1984. године.

Д. Н.

Урбанистички пројекат Старог града под лупом грађана

Излагањем урбанистичког пројекта Старог града у Модерној галерији Културног центра дата је могућност друštвеним субјектима и грађанима за детаљан увид у идејна решења друштвених и приватних објеката. Сваког дана, и прије и послиje појединачних пролазили су грађани поред пројектних паноа и, уз стручна објашњења пројектаната Завода за изградњу, сазнавали оно што их интересује. Када се завршијајавна дискусија, изнесују све промједбе и чују мишљења стручњака моћи ће се дати реална оцјена у погледу квалитета пројекта. Међутим, и сада је видљиво да је обављен огроман посао — може се зажалити што то није учињено много раније.

Прилисти смо књигу промједби, без намјере да их оцјењујемо. А њих има поприлично, и то разних. Од оних личних, кућних, до оних градских, друштвених, између којих је у оваквим приликама тешко поставити прецизну границу. Уколико бисмо све записали, недостатак је био нам простора, па ћемо изнijети од свега по мало и за свакога по нешто.

Само је њих неколицина за пројекат и рад Завода казало: „Браво!“ Сви остали да ли су промједбе — мале, велике, битне, небитне. Шеснаест их сматра да распоред њиховог пословног или стамбеног простора није најбоље испланиран и траже његову измјену. Има их исто толико који се противе претварању приземља у пословне просторије, наводећи сваки за се беудељиве разлоге (број чланова домаћинства, више сувласника, мали стамбени простор). Некима се, према пројекту, граде смањују за поједан спрат, што је био разлог да се у књизи нађу образложене промједбе Марка Жиковића, Бранка Пејовића, Миливоја Пејовића,

Ђура Пејовића, Маре Брајић, Марије Јовићевић, Николе Зеновића и Анте Делојка. Неки ранији објекти се бришу и земљиште испод њих претвора у вртове и тргове. Због тога су примједбе ставили Никола Шуљак, Мирорад и Лидија Шабан, Мирослава Митровић, Никша Фабрис и Анђелија Ђоновић.

Има их који нису задовољни планираним стањем, па траже повећање спратности, наводећи детаљна обrazloženja. То су Љубица Лакетић, Златана Павловић, Анка Станишић и Даница Бушковић. Њих се пет противе одузимању вртова. Зорица Хаџић, Јиљана Андрић, Даница Полак и Ђуро Зеновић желе повратак у просторије које су користили за становље до земљотреса, те се енергично противе будућем смјештају у овим становима музејских експоната, а Зорка Микула тврди да јој је по пројекту одузета просторија површине тридесет метара и припојена другом објекту.

Планирање јавног захода у Старом граду изазвало је реаговање грађана, који енергично захијевају његово брисање из пројектне документације. Једни примјењују да има много приватних угоститељских објеката, и то у непосредној близини друштвених, а други — власници викенд станови — да нису доволно укључени у договоре око обнове Старог града, што проузрокује одређену дозу непотребних сумњи.

Урош К. Зеновић дао је примједбу са аспекта интереса Старог града као целине. Урбанистички пројекти — истиче он — више се тешко на реконструкцији грађа по основу архивске грађе, ће, него на његовој обнови, санацији и ревитализацији, у складу с могућностима и стварним туристичким потребама. Зар би приликом са нације видина могло да смета једно шеталиште око Старог града. А свако проширење или надградња мимо постојећих габарита може да изазове реаговање грађана. О чему се, онда, мора водити рачуна? Аутори нису до краја поштовали анкету спроведену међу грађанима, јер су им одузели инвеститорска права да у границама законских прописа самостално одлучују о својој имовини и њеном распореду. Урбанистички пројекат беспотребно се упути у детаљан распоред и фиксну намјену пословног простора, не остављајући друштвеним субјектима, приватним власницима, мјесној заједници и Скупштини општине да та питања регулишу у складу с будућим развојем и туристичким потребама. Уклањање појединачних објеката и скидање спрата, уколико се не темељи на конструктивној и економској оправданости, не може бити предмет оваквог урбанистичког пројекта, јер се тиме нарушају основна права друштвених објеката и грађана и повређују њихови економски интереси. Без одређивања детаљног са држака и функције, с обзиром на њен положај и амбијент, не може се одредити ни намјена пословног простора у осталом дијелу Старог града, јер се ради о целини у склону укупне туристичке по нуде.

Помоћ за породице рудара

Вијест о несрећи у јами рудника мрког угља Проспеточје код Зенице у Будви је примљена с боллом. На апел о помоћ пострадалим породицама 39 погинулих рудара у чијим је домовима остало 36 дјевојчица и дјечака прва је реаговала синдикална подржница органа управе Скупштине општине. Једно-

Д. Н.

КУРЗИВОМ

ДИВЉАЊЕ

Радници Електродистрибуције, када су ових дана поправљали расвјету уз саобраћајнице, шеталишта и кроз насеља, запазили су да су сијалице на канделабрима углавном разбијене хицима из пистола или ваздушних пушака! Поставили су нове сијалице и обавили друге поправке, па је очекивати да ће посетиоци наших љетовалишта ове сезоне несметано у вечерњим часовима моћи да прошетају дуж градског пристаништа у Будви, уз Словенску плажу и, даље, до Бечића. Треба очекивати да наши гости овога љета у анкетним листићима неће записивати да су шеталишта била не освијетљена, што су, иначе, редовно чинили у по следње три године.

Питање се поставља, с правом сигурно, ко ломи сијалице? Гости, сигурни смо, то не раде. Чинимо то, значи, ми, јер тешко да некога трећег за тако нешто можемо окривити.

Одговори на питања за што то радимо могу да се набрајају или негађају, али је, у шта не треба су мњати, истини најближи онај који се зове дивљање или обијест. Тако нам за мету служе сијалице или, чешће, саобраћајни знаци, па на њима испробавамо своје способности стријелаца, а да при том не размишљамо колику смо, какву и коме све ште ту нанијели. Сијалице и збојене табле служе нам за прањење вишке енергије и тренутних емоција и ликујемо када преbroјава њем поломљених сијалица и учињених рупа на та блама констатујемо да смо имали пуне поготке. Још нешто: бићемо грлати и бучни када на зборовима радних људи и грађана почнемо да „некога“ откријемо за неосвијетљена шеталишта и што су саобраћајни знаци оштећени. За све то ће једини кривац бити „власт“, а мало ће се ко пријетити како смо се нашали док смо се налазили у колони сватовске поворке или се запитати чему нашој дјеци и унуцима служе ваздушне пушке које смо им поклонили за рођендан.

Ако неко упита какво наравоученије треба изврши, ми имамо сљедећу уговору: понашајмо се према друштвеној имовини као према својој приватној и проблема овакве и сличне природе биће далеко мање него што их имамо сада. Уштедеће се средства за друге неопходне послове на уређењу мјеста, а гости ће о нама као домаћинима љепше мислити.

Д. Н.

ИЗ БИЉЕЖНИЦЕ РЕПОРТЕРА

Прве туристичке ласте

Кад нијесу ратови и не бијају катализме, године се по времену памте. Ако треба читати с расцветаног длане наше обале, рекло би се, биће нам ово љето срећно!

Није ово никаква важна вијест, али је лијепа.

У романтичној биографији наше постојбине, бијели багремоц цвијет увијек је био за ревером младости. Увијек уз црвама. Као амалија наших жеља; као биљеже на шег југословенског оптимизма, на коме се, ето, граде мостови мира, несврстаности, вјере и љубави човјечанства.

А свако од нас, бар једном у животу, убраје бијели ба гремоц цвијет, помирисао га, поклонио неком, проживио с њим неколико тренутака мештања, онолико колико, иначе, цвјетови живе у нашим наручјима.

У овој раној пролећи, бијели цвијет багрема сигурно је прави вјесник да је зима отишла. То је и повод да га помињемо. Иако се још понедјељје бијеле врхове планинске, на овој обали бијели багрем цвјета. То је као у великој трци: дат је знак за старт. Маратон љета почине!

Срећно!

А међу тркачима су сви: море окићено медитеранским сунцем, које кида бијеле облаке и пада на наша лица, на лице камена, маслина, багрема, јела и оморика; пла же се благодетним пијеском, а на истом мајском сунцу ходили и ресторани. И они у изградњи, и многи са већ отвореним сунцобранима; па барке у малој будванској луци, многе с упalaјеним моторима, наши нови станови, тек ограђене куће, баште и

паркови. У алејама тек потресане палме. Паркови и људским рукама оплемењене стазе заљубљенике мора.

Стигле су туристичке ласте „Монтенегро“ у Бечићима је међу првима отворен, као и Међународни омладински центар. У Путниковом хотелу наша пријатељи из Чехословачке већ су појрњели; „Могрен“ и „Авал“ су у завршној фази изградње. „Могрен“ је отворио кафина код „Јадранове“ књижаре, Тргни центар ради ношто, бензинска пумпа та које. Завршава се пјешачка стаза у Бечићима. Са Зепсовог хотела скидaju се скеле. Јаз очекује прве кампире. Припрема се радна бригада за савезну радну акцију...

Миришце цвијет бијелог багрема. Изненади нас понекад бијели облак, затекне по која кап мајске кишне. И вјетар је у великој трци. Дојије нам маестрал, благо сиљаћемо љетос сваки његов дашак. Важно је да смо крешили — трчимо своју трку са цвијетом бијелог багрема у реверу.

А ко ће добити ову трку? Ми — свакако. Ако је будемо трчали из све снаге. Оно како смо умјели и како умијемо. Нека буде олимпијски: важно је учествовати. Награда? Зна се: бијели багремов цвијет на почетку новог љета, послије одмора, кад се будемо спремали за слеђећу трку.

С. Г.

Раде ЈОВИЋ

Петровац добија воду из Режевића

Петровац је ријешио један велики комунални проблем. Овог љета функционираше, какју, нова канализациона мрежа, а изградњом водовода од Режевића добиће се нове количине воде. Но, преостало је још доста тога да се уради. Комуналци, хотелијери, одговорни у мјесној заједници и други моражу бити чешће заједно. Једино тако ће плаха бити чиста. А то, уз свестрану активност, није немогуће остварити.

Петровац је ријешио један велики комунални проблем. Овог љета функционираше, какју, нова канализациона мрежа, а изградњом водовода од Режевића добиће се нове количине воде. Но, преостало је још доста тога да се уради. Комуналци, хотелијери, одговорни у мјесној заједници и други моражу бити чешће заједно. Једино тако ће плаха бити чиста. А то, уз свестрану активност, није немогуће остварити.

С. Г.

Раде ЈОВИЋ

Мајски скуп туристичких новинара

Дванаесто окупљање туристичких новинара и туристичких посленика на Мајском скупу у Петровцу на Моравији, предсједник Скупнице туристичких новинара Југославије. Поздрављајући учеснике, међу којима и иноземним колегама из двадесетак земаља Европе, Зулић је напоменуо да је за двије деценије Мајског скупа створена најљепша традиција искрених пријатељства посленика писане ријечи о туризму, чији су сусрети и разговори дјелотворно доприносе јачању међународног пријатељства, разумјевања, упознавања и приближавања народа читавог човјечанства.

У току протеклих двадесет мајских скупова на окупљању се нашло око 4.000 југословенских новинара и туристичких радника и више од 800 новинара и писаца из иностранства. Расправљало се о 32 актуелне туристичке теме, које су увијек имале шире значење за развој туризма.

Тема овогодишњег скupa била је „Економска криза у туризму код нас и у свијету“, блиска и домаћим и страним новинарима, као и свим туристичким посленицима.

Размијењена су мишљења, идеје, предлагана решења, а учесници су богатији за много нових пријатеља.

На крају радног дијела скupa, одржана је конференција за штампу на којој је предсједник Туристичког савеза Југославије Миодраг Мировић упознао домаће и стране новинаре са туристичким понудом наше земље. у наступајућој сезони.

В. С.

„ХИБЕКС“ СЕ ИЗДВОЈИ

Основна организација удруженог рада „Хибекс“ није више у саставу радне организације „Хемпро“ из Београда. Радни људи „Хибекса“ су путем референдума изјаснили за припајање „Монтенегроекспорт“ из Нишића.

Јужни дио наше Републике багрем је рудом бетонит коју „Хибекс“ прерађује. Она се користи у пиварској, нафтној и фармацеутској индустрији. Спајањем са „Монтенегроекспортом“ омогућиће се финална производња, а и уштеде ће бити веће, с обзиром да наша земља годишње увезе ретонита у вриједности четири милиона долара.

Г.

Драган Новаковић

ЗАРОБЉЕНИК ТУРИЗМА

Међу добитницима признања „Туристичко перо“, које се додељује за изузетан допринос популаризацији туризма, нашло се и име нашег суграђанина, новинара Драгослава Новаковића.

У образложењу за дојелу овог признања, се каже: „... Драгослав Новаковић, доприсник „Бобједе“ из Будве, пуних двадесет година је заруљеник и заљубљеник црногорског и југословенског туризма...“

У име Редакције „При морских новина“ и свих колега с подручја будванске општине честитамо другу Новаковићу.

ПИСМА ЧИТАЛАЦА

ПРОМИЈЕНИТЕ ИМЕ ХОТЕЛУ „АС“

Својевремено сам се о браћао Предсједнику Скупштине општине Будва, радиој организацији „Монтенегроекспорт“ и управнику хотела „Ас“ у Перазини. Долу са циљем да се ружно име овог објекта промијени. Пошто је све остало по старом, пишем и вама. „Ас“ у енглеском језику, значи: будало, магарчино, кретену! Замишлите када Американац, Енглез или, још боље, енглеска леди пише да је одсјела у хотелу с таквим именом.

Лијепо име, поготово у хотелијерству, много значи. Отуда хотели „Спландид“, „Екселзијор“, „Гранд“, „Луксор“, „Бељи“. Тивјани су прихватили моју сугестију, па су својим хотелима дали имена „Камиља“, и „Мимоза“, која привлаче госте, нарочито жене. Предлажем, уместо „Ас“, „Асторија“ или „Астрал“.

Ни име Пржно није лијепо. Зар не би далеко је писало било називати га Маслиновац или Маслинова гај.

Честитам Драгославу Новаковићу на оправданој општим напису против нечистоће и смећа у Петровцу. Будите и убудуће не уморни пропагатори чистоће, реда и лијепог понашања, јер су то елементи културе једног народа.

Предраг КОВАЧЕВИЋ

ИСТИНА О ЦРКВИ У СВЕТОМ СТЕФАНУ

У „Приморским новинама“ од 25. априла 1982. године на 8. страни пише да су стручњаци Завода за заштиту споменика културе из Цетиња, завршили санацију цркве посвећене светом Александру Невском, што није тачно. Црква на најузвишеном мјесту у граду, коју Завод санира, није храм Александра Невског, већ храм посвећен светом архијакону Стефану.

Црква посвећена Александру Невском, саграђена на XVI вијеку, све до 1939. године носила је име Свете Госпође, када је двор Милчер код црквених власти испословала одобрење за њену адаптацију. Тада је црква преосвештена на име Александра Невског. Том приликом уградијен је у њој иконостас од дубореза. Приликом доношења одлуке да гради Свети Стефан постане туристички објекат, на мјесту где се налазила црква Александра Невског предвиђена је већа хотелска тереса, која је и изграђена. Старешинство манастира Праскавице узело је иконостас, свијењаке, кандила и све што се у цркви налазило. Половина иконостаса уградијена је у малој цркви Свети Стефан, а друга се налази у олтару цркве Светог Николе у Праскавици.

Петар В. РАЂЕНОВИЋ

Снимљено у мају на Бечићкој плажи

Прошле године хотели на Бечићкој плажи били су пунији него икад раније.
Ако се „по јутру дан познаје“, овогодишња сезона биће још богатија

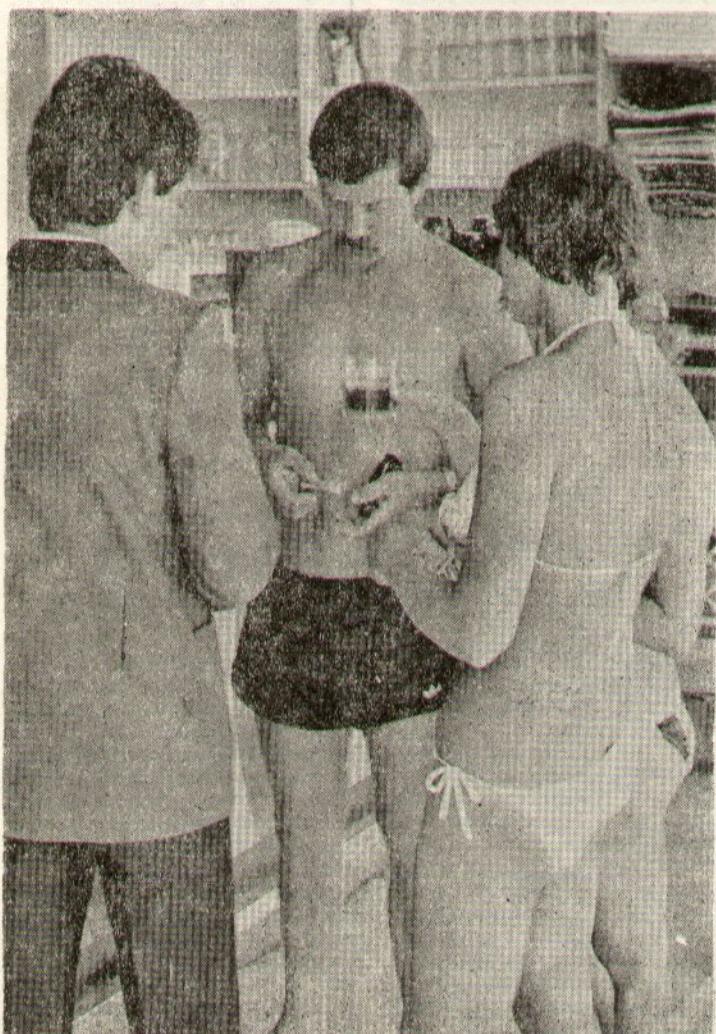
Овако је било на плажи 12. маја, када је у хотелима боравило 1.200
главном страних гостију

Мају и сунцу у сусрет жуква је истурила своје раскошне цвјетове

Као и обично, са првим туристима стигли су продавци сувенира. Још увијек их нема много, али и дјелокруг им је ограничен на Бечићку плажу

За освежавање гостију, поред мора, које је незамјенљиво,
служе и киосци са разним пићима и напицима

Јутро је: тек су, међу првима, стигли на плажу. Пред њима је читав дан сунчанца
и купања

Тенда — један од веома привлачних објеката ванпансионске потрошње

Са дочека Штафете младости у Будви

Одлучно корачамо Титовим путем

Данас је 25. мај, Дан младости и деведесет година од рођења највећег учитеља, пријатеља и друга младих, највећег сина наших народа и народности, вође и вјечитог симбола борбе за мир и разумијевање међу народима.

Титов рођендан — празник младости дан је кад сви ми скупљамо снагу да оправдамо Титово повјерење и истрајемо у борби за боље и лепше сјутра.

Без Тита пред нама, али с њим у нашим срцима, одлучно корачамо Титовим путем, често ријешени да за нас другог пута нема и не може бити.

Уочи избора у ССО

Не само промјена руководства

Овогодишња предизборна активност — како је одлучено на сједници Општинске конференције Савеза Социјалистичке омладине, одржане озик дана — поклапа се с претконгресним расправама. Том приликом речено је да од озбиљности и одговорности с којом млади схватају „смјену“ руководства и „освјежавање“ програма и планова рада увељико зависи и остваривање њихове улоге и повећање угледа Саве-

зе социјалистичке омладине међу младом генерацијом и у друштву.

У наредном периоду треба размотрити сврхисходност садашњег начина организовања омладине и извршити организационе промјене у циљу ефикаснијег дјеловања омладинске организације. Посебно треба оцјенити резултате у остваривању иницијативе друга Тита о унапређењу колективног рада и одговорности.

Осма смотра покрета „Науку младима“

У Будви је средином маја одржано VIII републичко такмичење Покрета „Науку младима“ из математике, физике, хемије и биологије. Циљ Покрета је проналажење младих талената и њихово усмјеравање за будуће позиве. Учеснице смотре, која је проtekla у знаку обиљежавања 90 годишњице рођења друга Тита, поздравили су Павле Вујовић, директор Основне школе „Стјепан Митров Љубиша“, Жарко Миковић, предсједник СО Будва, и Ратко Вукићевић, предсједник Изваршног одбора Покрета „Науку младима“ Црне Горе. На смотри, коју је организовала Основна школа „Стјепан Митров Љубиша“, а покровитељ била Скупштина општине Будва, учествовало је 220 учесника основних и средњих школа из наше Републике који су показали да добро познају предмете из којих су се такмичили, о чему свједочи и 38 награђених.

Међу основцима највише успеха имали су ученици из Титограда и Никшића, а међу средњошколцима Никшићани. На смотри је учествовало и шест такмичара из наше општине: Лазар Нешин, Синиша Франета, Златко Голубовић, и Татјана Илић, из основне школе, Саво Мартиновић и Слободан Кривокапић из средње школе. Најбољи резултат постигла је Татјана Илић, која је побиједила у такмичењу ученика осмих разреда из биологије и учествовање на савезном такмичењу које ће се одржати крајем јуна у Новом Месту.

Најбољи резултат постигла је Татјана Илић, која је побиједила у такмичењу ученика осмих разреда из биологије и учествовање на савезном такмичењу које ће се одржати крајем јуна у Новом Месту.

АНКЕТА МЕЂУ СРЕДЊОШКОЛЦИМА (2)

Социјално поријекло и успјех

У прошлом броју изнијели smo основне резултате анкете (спровођење ради проширујања и продубљавања сазнања о радио-професионалном усмјеравању и образовању, жељама и интересовањима младих, а којом је обухваћено 98 ученика), а у овом броју ће бити ријечи о социјалном поријеклу анкетираних и њиховом утицају на ставове, мишљења и школски успјех. 69% анкетираних су дјеца радника, 14% интелектуалаца, 11% пензионера, а 7% службеника. На задовољство са избором смјерова сматрају да им је потребан савјет за даље школовање, 79% их је радничког поријекла. Добри ученици: 40% их је задовољно са избором смјерова, 80% треба савјет, 66% су дјеца радника. Врлодобри ученици су у дјеци тренутне случајева задовољни са постојећим смјеровима, сви сматрају да им је потребан савјет за даље школовање, а од њих 67% су дјеца интелектуалаца, 71% одличних ученика је задовољно са избором смјерова, свима, такође, треба савјет, 57% су дјеца радника, 15% дјеца интелектуалаца и 28% дјеца пензионера.

Према резултатима истраживања треба имати извјесне резерве, јер се користила искључиво једна техника прикупљања података — анкета. Разлози некоришћења других техника и начина прикупљања података (интервју, тест, посматрање и експеримент) искључиво су временског карактера. А слабости анкете су општепознате: акценат је, по правилу, више на квалитативно-статистичком виду појаве, мање на квалитативном, даје више „субјективистичке“ податке — о психичким садржајима појединца, него „објективне“ — о институцијама и групама.

ДОБРИ РЕЗУЛТАТИ НА ШАМПИОНАТУ ВНАЊА

Слиједеће обиљежје које smo испитали јесте да ли су потребни или нису савјести за даље школовање. Испитаните смо подијелили у дводје групе — на оне којима је потребан савјет било им је 64% и на оне који га не требају (36%).

Група којој је потребан савјет чини 65% оних који су, мање-више, задовољни са избором смјерова и 35% незадовољних; по 34% су довољни и добри ћаци, 10% врлодобри и 22% одлични; 61% ове групе чине дјеца радника, 16% интелектуалаца, 12% пензионера, 6% службеника и 5% осталих. Група којој не треба савјет састоји се од 56% задовољних и 44% незадовољних избором смјерова; 56% довољних и 44% добрих ћака.

Омладинска политичка школа завршила рад

Крајем априла, послије летомјесечног рада, завршила је рад Омладинска политичка школа коју је похађало двадесет ученика II и III разреда Средњошколског центра. Програм се састојао од седамнаест предавања из четири тематске целине: Основе марксизма, Савез комуниста и друге друштвено-политичке организације, Основне карактеристике друштвено-економских и политичких односа, Међународни раднички покрет и међународни политички односи.

Тест од 25 питања положило је 14 полазника, четворица су упућена на допун-

ско усмено испитивање, а двојица са далеко најмањим бројем тачних одговора (испод 35%) нису завршила школу. Од свих полазника, апсолутно најбоље знање (98% тачних одговора) показала је Мирјана Масловар, ученица другог разреда.

Према мишљењу полазника, за наредне циклусе Омладинске политичке школе треба обезбједити стручније предаваче.

Страницу припремили:
Љиљана Филиповић,
Велибор Золак и
Васо М. Станчић

УЗ 90-ГОДИШЊИЦУ РОЂЕЊА ДРУГА ТИТА

Титовим путем

ТИТО — ИМЕ које се свакодневно чује. Оно је наш путоказ. Под Титовим војством остварен је највиши циљ нашег некада побољшег народа — извођена је слобода.

У мом срцу буки пла-
мен љубави према Титу. Он је био наш пријатељ с којим се дијели и радост, и туга, и добро, и зло. Тито је црвена ружа у врту. Он нас је учио како да волимо домовину и како да је бранимо.

Идемо Титовим путем братства и јединства у ос-
тваривање тековина соци-
јализма. Стапамо се у ри-
јеку људи да чувамо на-
шу земљу. Ако устрема, и
ми ћemo бити борци.

Омладина Будве, бисе-
ра Црногорског приморја,
укључује се у ријеку мла-
дих Југославије и поносно
корача Титовим путем.

Marija MITROVIT

ТИТО — ТО ИМЕ ЗНА
сваки становник ове пла-
нете.

Међу нама живи његов
лик. Зрачи на нас њего-
ви осмијех. Још су нам у
сјећању његове ведре очи.
Његово срце је огромно —
у њему је било увијек
места за све.

Тито живи у нашим ср-
цима. Сви с поносом изго-
варамо његово име. Када
би Титово срце могло да
покреће наша љубав пре-
ма њему, он би живио ве-
чечно.

Александра RAIČEVIĆ

ОВОГОДИШЊА ШТА-
ФЕТА МЛАДОСТИ, на
свом великом путу љуба-
ви и оданости Титу, пре-
носи његову мисао и по-
руке, широм земље изра-
жава наше јединство и
спремност да сlijedimo
Титов пут.

Захвални смо другу Ти-
ту што је цијелог себе дао
нама, што је наш учитељ,
најбољи друг и што нас је
учио како се воли до-
мовина.

Без Тебе пред нама, а-
ли с Тобом у срцима ради-
них људи, омладине и
свих наших грађана, ми
одлучно и чврсто сlijede-
мо Твоје дјело.

КО ЈЕ ВОДИО нашу
војску у рату? Тито! Ко
нам је подарио срећно дје-
тињство? Тито! Ко нам је
даровао слободу? Тито!
Шта би било у Југослави-
ји да није Тита? Ништа!
Ко је био за Тита? Народ.
Ко је био за народ? Тито!
Ко је најхрабрији и нај-
већи југословенски син?
Тито!

Ми ћemo сlijediti ње-
гов пут.

Никола FABRIS

НЕРАСКИДИВО КОЛО БРАТСТВА

Учесници Средњошколског центра и Основне школе „Стјепан Митров Љубиша“ — чланови Књижевне омладине — писали су ових дана своја писма Штафети младости и завјетовали се другу Титу да ће наставити његово дело.

Доносимо краће изводе из тих порука и поздрава.

ШТАФЕТА МЛАДОСТИ,
која је у ствари дио нас, сат-
кана од наших жеља, мисли
и дјела, ишла је из руке у
руку, градећи огромно коло
мира у коме су братски за-
грђени сви Југословени. За-
јом су остајала пола заси-
јана цајетовима рада који
миришу од Београда до Три
главе — по кршевитим бр-
дима, озеленелим горама и
загорјима, богатим пољима,
брежуљцима, на обалама на-
шег мора. Јер, Штафета мла-
дости је, у ствари, Тито, а то
смо сви ми. За нас не посто-
је баријере које не можемо
савладати, јер сви смо једно
— Тито.

Наша Југославија је слобо-

дарска земља, чија политика
почива на миру, пријатељ-
ству, солидарности и неза-
висности. На том путу сре-
тамо се с многим препрекама,
али оне нас не могу поко-
лебати, јер Тито је несалом-
лив.

Штафета младости је дио
нас, јер нас ношена хиљада-
ма руку, зближава још више
и повезује у нераскидиво
братско коло. Данас, 25. маја,
славићемо још једну победу
и добијену битку без Тита са
нама, али са Титом у нашим
срцима и мислима.

Танja ПОПОВИЋ

**Израз
немјерљиве љубави**

Ношена срцем омладина-
ца, прешавши хиљаде кило-
метара, Штафета младости,
израз немјерљиве љубави
према другу Титу, стигла је
и у наш град.

Будва, изникла на обала-
ма плавог мора, поносна на
своје грађане, омладину и
пионире, дочекала је велики
символ братства и јединства,
непоколебљиви примјер да
смо све заједно бранили, за-
једно градили и данас, ведри
и чили, дочекали Штафету и
преко ње изразили топли-
ну и љубав према вођи и ве-
ликом градитељу Јосипу Бро-
зу Титу.

Будва је вјековима одо-
лијевала зубу времена. Ње-

ни људи су живјели и гра-
дили, а она је сваким даном
бивала све већа и љепша и,
својим постојањем, све над-
живљавала. Она је живјела
од радости дјеце, која се без-
брисно играју на топлим сун-
чаним зрацима, од пјесме ом-
ладинаца, чији се весели по-
вици чују далеко, далеко.

Одoliјevala је Будва го-
динама, вјековима, милени-
јумима. Јејени грађани су гра-
дили када се рушило, гради-
ли су испочетка, са еланом и
пуним срцем. Њихов рад пра-
тила је пјесма о Титу, ве-
ликом неимару будућnosti.

Нека се и наша рука чвр-
сто споји с рукама омладина-
ца, широм Југославије и не-

СВИ СМО ИЗАШЛИ НА УЛИЦЕ

КАДА ЈЕ ОТИШАО
схватили смо колико смо
за вољели као друга, при-
јатеља и човјека каквога
мај више рађати нећe.

Да бисмо показали да
га и даље волимо и да ће-
мо сlijediti његов пут,
млади из читаве Југосла-
вије сву љубав и оданост
према другу Титу слили
су у Штафetu младости,
која је — ношена хиљада-
ма руку младих метала-
ца, рудара, радника, се-
љака и ђака — пропутова-
ла кроз сва наша села и
градове. Када је стигла
у наш лијепи град, Будву,
где је Тито радо долазио
и дочекивало као најdra-
жи гост, сви смо изашли
на улице — радници, пи-
онири и средњошколци. Би-
ли смо срећни, али и ту-
жни, јер смо знали да на-
ше поздрave Тито нећe
чути.

Мирјана STANIŠIĆ

СЛОБОДОТВОРАЦ

Иако га он добити не
може, пишем писмо другу
Титу, слободотворцу, човјеку
коге припада зах-
валност за све што је у-
чинио за ову земљу: за
мир и сунце слободе, за
братство и јединство.

Нађа PEJOVIĆ

ЗВИЈЕЗДА ВОДИЉА

У ЈОШ ЈЕДАН МАЈ
закорачили смо без Тита,
али је тај корак и даље
чврст и непоколебљив.
Ми смо се заклели и Титу
живом и Титу мртвом —
да скретања с његовог
пута нема: треба корача-
ти крутијим корацима на-
пријед. Тито нас је успра-
вио и нико нас ћише не
може спустити на колјена.

Већ дviјe године он
физички није међу нама,
не може нам охрабрујуће
махнuti руком, али он је
са читавим својим дјелом
у сваком кутку наше зем-
ље. У сваком од нас лежи
кољевка његових идеа-
ла. Ковао је будућност за
још перођене. Тито, наша
звијезда водиља, сијаје
дот буде неба.

Весна STANIŠIĆ

СВИЈЕТЛИ ПУТОКАЗ

КРОЗ ТАМНИ ВИХОР
РАТА, трновиту, неутрту ста-
зу нашег самоуправљања и
свијетлу честу садашњости
водио нас је и води нас Тито —
свијетли путоказ наше бу-
дућности.

Стигla је Штафeta мла-
дости, симбол братства и
јединства, искрене и огромне
љубави према другу Титу.
Уздигнуте главе идемо његовим
путем, поносни што је живио
с нама, био наш вођа и учитељ.

У НАШИМ СРЦИМА

БИО ЈЕ ЈЕДНОМ ЈЕДАН ЧОВЈЕК. Био је и остао не
само у нашим срцима него и
у нашим зјеницима, у нашој
садашњости и у нашој бу-
дућности. Ми млади и Тито
— то се поистовjeђује.

Своју намјеру да сlijedi-
мо Титов пут исказујемо кроз
жељу да будемо добри ђаци,
будући градитељи социјализ-
ма и чувари наше драге до-
мовине. Корачамо његовим
путем, поносни и срећни, јер
се један такав човјек родио
и живио с нама.

Наše дјетињство било је
љепше и веселије, јер смо имали
Тита, а због тога што смо имали
мир. Ми смо спремни да идемо
путем свјетlosti у којој
и послије Тита препознајемо
Титу.

Danijela PEROVIT

Штафeta је најљепши мла-
ди путољак који се расцје-
тава и шири свој мириш по
чitавој domovini. Taj румен-
ицијији хранићемо нашом
љубављу — да без ње не би
увену. То се нећe догодити,

јер, иако млади, свјестни смо
нашег великог задатка — у
нашim рукама је будућност
ове земље.

Сваке године Штафeta пре-
ђе хиљаде километара, но-
шена нашом младољићу и љуба-
љу. Тито, љубав и мла-
дост — то је слобoda. Младо-
ст, мир и братство — то је
Tito.

Сузана MIJATOVIT

Неизбрисиви траг

ШТАФЕТА МЛАДОСТИ,
израз дивљења и љубави пре-
ма другу Титу, није кренула
из једног мјesta — кренула
из наших срци.

Као генерални секретар
КПЈ, друг Тито се прије ра-
та борио за права радничке
клase и сваког раднog човје-
ка. Борба је била непрестан
и наставила се у рату. Водио
је рођољубе наше земље из
битке у битку. Уливао је својим
саборцима снагу и повје-
рење, борио их и подстицао.

Био је и рађен, али је ис-

трајао и, заједно с народом
своје земље, славио побјedu.

Тито је знао да се за мир
не бори само пушком. Као
оснивач покрета несврстаних,
допринио је миру у свијetu.

Оставио је неизбрисив
траг: указао нашем народу
на пут у љепшу и срећнију
будућност, пут у социјализам,
независност и несврстаност.

Штафeta младости је из-
раз наше одлучности да, без
обзира на све препреке, на-
ставимо путем слободе, брат-
ства и јединства.

Tatjana ILLIT

II САВЕЗНА ЛИГА

„МОГРЕН“ ОПАСНО ПОСУСТАЈЕ

Фудбалери будванској друголигаша, како се првени ство ближи крају, играју све слабије. И даље се налазе у веома опасној зони и треба да се направе прави подвази у наредних неколико кола, како би се сачувава друголигашки статус.

У посљедња три кола Будвани су освојили само два бода, што је, заиста, мршав биланс. Поготово ако се узме у обзир чињеница да су два пута играли пред својом публиком, а једном гостовали. Све је пошло наопако на кон пораза „Могрена“ од титовојчице „Слободе“, која се, такође, налази у донем дијелу табеле. Не може се рећи — ушли су Будвани у овај меч ријешени да побиједе. Но, гости су заиграли веома добро, предузимљиво и изненадили домаћине. Резултат је на крају гласио 1:0 за „Слободу“. Бодови спаса изгледа тада су пошли у Титово Ужице. Узалуд су се фудбалери „Могрена“ трудили — на овој утакмици ништа им није полазило за руком. Успиједило је гостовање у Бору и нови пораз. Тако на утакмици са „Приштином“ којој такође „гори под ногама“ Будвани су мало разглагили своје навијаче. Играли су добро, створили доста прилика за постизање голова, али мрежа веома поузданог Лалића само једном се затресла. Да су домаћи фудбалери заиста неефикасни — то постаје њихова хронична болја — показује и примјер из овог сусрета. Наиме Маловразић није успио да погоди мрежу ни са једнаест метара, након пенала који је досуђен код резултата 0:0. Срећом, убрзо послије тога Станко Думнић је изванредним голом, који ће се памтити, постигнутим из слободног ударца, продужио наду „Могрена“.

И најновије гостовање представљало је разочарање за навијаче нашег друголигаша. Истина, мало ко је очекивао да ће на „врућем“ терену у Крагујевцу, Будвани постићи неки бољи резултат, поготово због тога што су и „Радничком“ бодови били итекако потребни да би сачувава статус друголигаша. Но, успиједило је убједљив пораз од 3:0, који је знатно умањио шансу Будвана да и идуће сезоне играју у истом рангу такмичења. За свега десетак минута Марков је три пута вадио лопту из мреже и тада је утакмица била одлучена. У наставку меча фудбалери „Могрена“ су заиграли предузимљије, настојећи да смање резултат, али његови фудбалери нису успели да савладају голмана домаћих Марина. Након 26. кола Будвани су се нашли на претпоследњој позицији с 22 бодом и негативном гол-разликом 20:33.

И „ПЕТРОВАЦ“ СЛАБО

И Петровчани настављају са промјењивим играма и резултатима. У задње три утакмице заиграли су веома добро против барског „Морна-

ра“, када су убедљиво тријумfovали — 4:2. Остало није вриједно помена. Једино, можда треба рећи да је утакмица 23. кола између „Челика“ и „Петровца“ која је требало да се одигра у Никшићу одложена. Наиме, Никшићани су тражили да се због њиховог гостовања у Аустрији сусрет одложи, што је и прихваћено, па ће се ова утакмица одиграти накнадно. Никшићани се, иначе, налазе на другом мјесту и имају велике аспирације да се домогну друге лиге. То значи да ће Петровчанима бити веома тешко да нешто више учине на стадиону крај Бистрице.

Након 23. кола „Петровца“ се налази на дванаестом мјесту са 18 бодова и негативном гол-разликом 27:34. Истина, и са утакмицом мање. Но — да поновимо — тешко да ће се и након ове утакмице бодовни салдо Петровчана поправити. Остаје да пред својом публиком у наредним колима заиграју боље, како би сачували лигашки статус.

С. Грегорић

АНЕГДОТЕ

НАЈНЕПРИЈАТНИЈЕ

Славног пијанисту Артуру Рубинштайну упита једна обожаватељка:

— Маестро, шта је најтеже приликом студирања клавира?

— Не знам шта је најтеже... или најнећије је плаћање часова учитељу.

ШТЕДЊА

Пјевач Масимо Раније је упитајући једну своју обожаватељку:

— Која ствар нам помаже да штедимо вријеме?

— Љубав на први поглед — одговори она, гледајући га завођљivo.

ТИРАНИН РИЈЕЧИ И СЛОГОВА

Реформатор француске поезије с почетка XVII вијека, Франсоа Малерб, који су због његове марљивости називали „тиранином ријечи и слогова“, не прекидно је глачao и пре удешавао своје рукописе, па и приватна писма. Та које је изјавују саучешћа једном пријатељу поводом смрти његове жене послала тек пошто се узвијењени удавац — поново оженио.

ТАЧАН ОПИС

Познатом глумцу Џемсу Стјарту дошли су кућу гости. Пошто му се није затекло ништа од пира, он пође у најближи бар и за тражи броју:

ЗДРАВСТВЕНО ПРОСВЕЋИВАЊЕ

Грудна ангиња (Angina pectoris)

Важну улогу у отварању разних оболења крвних судова, нарочито њиховог дјелимичног или потпуног зачепљења, играangiografiјa — метод рентгенског снимања крвних судова након убрзгавања контрастних маса. Тако се може потврдити постојање урођених или стечених срчаних мана и утврдити стање великих крвних судова.

Церебрална артериографија је рентгенски метод проучавања распореда, положаја и евентуалних промјена крвних судова у мозгу послиje убрзгавања контрастног средства. Израштаји, крвављења, као и апсцеси мозга могу да потисну или да спријече испуњавање крвних судова, тако да се на основу овог метода може утврдити мјесто и облик промјене, а понекад и сама природа оболења.

Стенокардију (грудну ангину) препознајемо по нападима јачих или слабијих болова у виду стезања

у предјелу грудне кости, који се шири у лијеву и у десну руку, у обје руке или у врат. Напади су праћени осећајем страха од смрти. Бол је најчешће и зазван тјелесним напором душевним узбуђењем, најчешћим преласком из загријане просторије на хладан ваздух или обилним обрском. Узрок настанка бола је у пролазном недостатку довољне количине крви у срчаном мишићу услед грача срчаних артерија у којима постоје артериосклеротичне или лутичне промјене.

Напад је обично врло кратак — у почетку је доволно да болесник стане. па да се напад смири.

Лијечење грудне ангине састоји се у лијечењу узрокчне болести — артериосклерозе или сифилиса. За vrijeme напада треба узети таблетицу нитроглицерина, ставити је под језик и оставити да се ту отопи. Ван напада препоручује се уредан живот — одмор, избегавање тјелесних и ду

Кутак за разоноду

ДА СЕ ОСВЕТИ

— Зашто желите да вас сахране у мору? — упита љекар болесника који врло лоше изгледа.

— Зато што се моја ташта зарекла да ће ми стати на гробу.

НА ПУСТОМ ОСТРВУ

Он и она затекли се на пустом острву. Он најављује, она га одбија, он најављује, она и даље не пристаје. Најзад ће он:

— Зашто се браниш? Па и онако ће сви мислити да је било.

НИ САМ НЕ ЗНА

— Јекар ми је савјето вао да смањим сексуалну активност.

— Па?

— Ни сам не знам: да ли да се разведем од же не или да отпустим кућну помоћницу?

КАЗАЛИ СУ...

ДОЖИВОТНА ЉУБАВ

ОСКАР ВАЈЛД: Заволите себе и имајете доживотну љубав.

*

БЕРНАРД ШО: Најгора је она клика која се састоји од једне једине личности.

*

ЕФРАЈИМ КИШОН: Жени код љубавника и суви хљеб личи на торту, а код мужа јој је и птичје млијеко исто што и вода.

*

ВИКИ БАУМ: Њежност је тањир из кога једемо врућу супу.

шевних напора, престанак пушења и употреба алкохола. Добро дјелује дуготрајно узимање љекова који шире крвне судове срца — аминофилина, теофилина, папаверина, лентонита.

IN MEMORIAM

ИВО ИВАЊЧЕВИЋ

Трећег маја, изненада за све који су га познавали, у четрдесетседмој години живота, умро је Иво Ристов Иванчевић, један од најбољих људи из своје генерације. Зато је вијест о овом тешком губитку погодила не само њего већ најближе и најдраже, већ и све његове другове с којима је радио и све наше грађане који су га познавали, вољели и поштовали. Због тога што је дошла крвнички неочекивано, вијест о његовој смрти дочекана је у први мањи с невјерицом, а затим с болом и сузама.

Иза Ива Ристова Иванчевића, не само у његовом селу и јуначком братству, већ и читавом нашем крају остало је права, ничим неумрљана животна стаза, којом се његова породица — мајка, сестра, браћа, супруга, син и кћерке — могу поносити.

Нека је слава другу Иву Иванчевићу!

Умрла Милена Ћамоња

У Буљарици је, у 78. години живота, умрла МИЛЕНА ЋАМОЊА, посљедњи изданик ове племените породице, која је стотинама година живјела у овом крају.

Према жељи покојнице, готовина новца — 3.500 динара што је претекло након њене смрти — поклонена је Дјечјем вртику у Петровцу, а читава некретнина Скупштини општине Будва.

О ГЛАС

КУПУЈЕМ МАЊУ У ПОТРЕБЉИВУ КУЋУ (ДИО ДЈЕЉИВЕ МАЊЕ КУЋЕ), МАЊИ ЕДНОСОБНИ СТАН, ГАРСОЊЕРУ, ОДНОСНО МАЊИ ПЛАЦ СА ГРАЂЕВИНСКОМ ДОЗВОЛОМ У БИЛО КОЈЕМ МЈЕСТУ — СЕЛУ.

ТЕЛЕФОН: 082-23-298.